

sedan man förut sagt någonting hotande eller i skarp, bitter, stickande ton ytrat något, t. ex.: *Lyd genast, eljest går jag efter riset; b-er du? Det skall ske midt för er näsa; b-er ni det?* — *Syn.* Se *Förstå.* — 2) (om person) Förstå, hvad någon menar. *Jag kan icke b. honom, han talar så orredigt. Jag b-er honom* (dig, &c.) icke, säges, när man vill uttrycka, att man ej kan förklara en persons handlingssätt, afsigter, eller när man anser honom uppföra sig i hög grad oförståndigt. — 3) *B. i sig*, omfatta, innefatta. *Tyskland b-er i sig många stater.* — *Syn.* Se *Innefatta.*

BEGRIPIEN, a. 2. neutr. — *et.* *B. i*, mycket sysselsatt med, helt och hållet upptagen af. *B. i arbete, i djupa tankar.* — Ordet är egentligen förkortadt af *Inbegrípen*, som brukas mera.

BEGRIPLIG, a. 2. Som kan begripas, förstås. Brukas både om person och sak. *Det är en lätt b. sak. En b. författare, stil. B-t föredrag. Denna mening är icke så lätt b. Det är lätt b-t, att det icke kunde lyckas, när han bar sig så dumt åt. Göra sig b.,* framställa sina tankar så, att de af andra lätt kunna förstås. — *Syn.* Se *Fattlig.*

BEGRIPLIGEN, adv. 1) Se *Begripligt.* — 2) Se *Begripligtvis.*

BEGRIPLIGHET, f. 3. Egenskapen att vara begriplig. Säges ej om personer. *Sakens, stilens, föredragets b. En talare måste framför all vinnlägg sig om b.* — *Syn.* *Fattlighet.*

BEGRIPLIGT, adv. På ett begripligt sätt. *Tala b., så att folk kan förstå dig.* — *Syn.* *Fattligt.*

BEGRIPLIGTVIS, adv. Såsom man lätt kan begripa, naturligtvis. *B. fick han sig ett slag på käften, ty det hade han förtjent.*

BGRUNDA, v. a. 1. 1) Söka i grund utforska beskaffenheten af något. *B. ett ämne, en fråga, Guds vishet och makt. B. själens natur, andelifelets verkningar.* — *Syn.* *Grunda på, Fundera på, Taga i skärskådande i betraktande, Skärskåda, Betrakta.* — 2) Grundligt öfvertänka, eftertänka. *Jag har länge b-t denna sak, och finner, att man måste göra så och så. B. ett förslag, en plan. B. saken väl, innan du företager något. Jag höll just som bäst på att b., hvad här var att göra, när . . .* — *Syn.* Se *Betänka.*

BGRUNDANDE, n. 4. o. **BGRUNDNING**, f. 2. Handlingen, då man begrunder.

BGRÅTA, v. a. 3. (höjes som *Gråta*) 1) Gråta öfver förlusten af någon eller något; äfv. öfver någon olycklig händelse. *B. sin far, sin maka. Jag begret verkligen det trogna djuret. B. förlusten af all sin egendom. B. en olycka, sitt olycksöde.* — *Syn.* Se *Sörja.* — 2) (fig.) Djupt sörja vid, öfver. *B. en älskad väns minne. B. ett misslyckadt företag.*

BGRÅTANDE, n. 4. Handlingen, då man begråter.

BGRÄNSA, v. a. 1. 1) Såsom gräns omgifva (vare sig gränsen är utstakad eller icke). *Hafvet och Alperna b. Italien. Södermanland b-s i norr af Mälaren.* — *Syn.* *Gränsa till, Stöta till, Tillgränsa, Angränsa.* — 2) (fig.) Utgöra yttersta gränsen för en verkning, kraft, förmåga. *Denna skog b-r utsigten åt det hållet. Min verkningskrets b-s af medellöshet.* — *Syn.* Se *Inskränkta.*

BGRÄNSAD, a. p. 2. (bot.) *B. stjelt,* som vid en bestämd utvecklingsgrad utslår blommor

från toppen, och sedermera ej vidare kan tillväxa, om ej genom nya från sidorna utväxta grenar.

BGRÄNSANDE, n. 4. 1) Omständigheten att något begränsas (bem. 1). — 2) Handlingen, då man begränsar (bem. 2).

BGRÄNSNING, f. 2. 1) Se *Begränsande.* — 2) Se *Gräns.*

BEGYNNA, v. a. 2. Företaga till utförande, göra början med. *B. ett arbete, ett företag, ett fälttåg, en session, en twist. B. krig. B. läsningen af något. B. skörden, höbergningen. Striden begyntes. B. något på nytt. B. på,* se *Påbeggynna.* — *Syn.* Se *Börja*, v. a. — *V. n.* 1) Göra början. *Låt om oss b., der vi sist slutade. Talaren b-er nu att tala. Barnet b-er tala. B. släss och b. att släss. Alla begynte skratta. Hon begynte blifva trött. B. med a och sluta med ö. Presten begynte med honom. Jag har nyss begynt med ett arbete. B. med fel och sluta med mästestycken. Har du begynt på ännu? Jag skall i morgon b. på med arbetet.* — 2) Taga början. *Tyst nu! talet b-er. Febern b-er nu igen.* — *Syn.* Se *Börja*, v. n. — *V. impers.* *Taga början. Det b-er snöa. Det b-er att gå kraftgången för honom.*

BEGYNNANDE, n. 4. Handlingen, då något begynnes.

BEGYNNARE, m. 3. 1) (egentl.) En, som begynner något. Är i denna bem. nästan obrukligt. — 2) En, som nyligen börjat lära, idka eller utöfva något. *B. i studier, i ett handverk, i handeln. Lärobok för b. Han är ännu blott b. i konsten att bedraga sin nästa.* — *Syn.* *Nybegynnare, Nyläring.* — Ordet brukas äfven för feminin, men man kan äfven säga *Begygnarrinna*, f. 1.

BEGYNNELSE, f. 3. Det första af en tillvaro, en handling, en verkning, ett företag. *Lifvets, arbetets, företagets b.* Oftare brukas *Början.* — Adverbialt säges: *I b-n, af b-n, d. v. s. i början, ifrån början.* — *Syn.* Se *Början.* — *Ss. B-rad, -vers.*

BEGYNNELSEBOKSTAF, m. 3. pl. — *bokstäfver.* Bokstaf, som begynner ett ord, en mening, ett kapitel, en bok. — *Syn.* *Initialbokstaf, Initial.*

BEGÅ, v. a. 2. (höjes som *Gå*; part. pass. *Begången* (för bem. 4) och *Begådd* (för bem. 2 och 3). 1) Göra sig skyldig till (något felaktigt, oklokt eller brottsligt). *B. en brottslig handling. B. ett fel, en öfslighet, en oartighet, en elakhet, en orättvisa, en låghet, en nedrighet, en grymhet, ett brott. B. våld emot någon. B. dumheter, grymheter. Han har b-t den nedrigheten att . . .* — *Syn.* *Bedriva, öfva, Föröfva, Beträdas med.* — 2) Tillställa, laga (så att). *Förekommer endast i uttrycken: B. en sak, b. saken, b. det så, att . . .* t. ex.: *Han har så b-t saken, så b-t, att han blifvit borgmästare i Telge. B. saken så, att alla blifva nöjda.* — *Syn.* *Så bedriva, tillställa, laga, Så ställa saken, Så blanda korten.* — *Hit kan äfven föras talesättet: Det är så begådt oss emellan, att . . .* d. v. s. det är så öfverenskommet, beramat, &c. — 3) *B. den heliga nattvarden*, anamma den, gå till skrift. — *B. sig*, v. r. 1) *B. sig väl, illa:* a) *Beffina sig i goda, dåliga omständigheter,* berga sig väl, dåligt. *Hur är det nu med hans affärer? Jo, han b-r sig väl.* — *Syn.* Se *Berga sig.* — b) *B. sig väl, illa med någon*, komma väl, illa öfverens med. *Hvad tycker du om din granne? Jo, jag b-r mig väl med honom. Han b-r sig väl med alla. Hur b-r du dig med honom?*